

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa**

Skarżący: J. Ś.

**Organ: Sejmik Województwa Mazowieckiego,
Plac Bankowy 3/5,
00-142 Warszawa
Reprezentowany przez
Pana Roberta Soszyńskiego –
Przewodniczącego Sejmiku Województwa
Mazowieckiego**

Sygn akt: IV SA/Wa 2020/08

Odpowiedź na skargę

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz.1270, z późn. zm.) przekazuję w załączeniu odpowiedź na skargę skierowaną przez Pana J. Ś. za pośrednictwem Sejmiku Województwa Mazowieckiego, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na rozporządzenie Wojewody Mazowieckiego Nr 13 z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Mazowieckiego Parku Krajobrazowego im. Czesława Łaszka na okres 20 lat
i wnoszę o jej oddalenie.

Uzasadnienie

W dniu 4 września 2009 r. do Sejmiku Województwa Mazowieckiego wpłynęło za pośrednictwem Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego, pismo Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w sprawie ponownego wezwania do udzielenia odpowiedzi na skargę Pana J. Ś. na rozporządzenie Wojewody Mazowieckiego Nr 13 z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Mazowieckiego Parku Krajobrazowego im. Czesława Łaszka na okres 20 lat. Skarżący wzywa do uchylenia w całości przedmiotowego rozporządzenia.

Dnia 9 grudnia 2008 r. pismem znak: RDOŚ-14-WPN-0559-001/08/bz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie działając na podstawie porozumienia z dnia 3 grudnia 2008 r. pomiędzy Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w Warszawie a Wojewodą Mazowieckim przekazał odpowiedź na skargę Pana J. Ś. z dnia 7 października 2008 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wraz z uzasadnieniem, uznając skargę za bezzasadną i wnosząc o jej oddalenie. W związku z wystąpieniem Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2009 r. sygn. akt IV SA/Wa 2020/08, Wojewoda Mazowiecki dnia 29 kwietnia 2009 r. pismem znak: WŚR.III/2/09 przedstawił podstawę prawną bycia organem właściwym w zakresie uchwalania w drodze rozporządzenia planu ochrony dla parku krajobrazowego w świetle przepisów obowiązującej ustawy o ochronie przyrody.

Z dniem 1 sierpnia 2009 r. nastąpiła zmiana kompetencji. Zgodnie z art. 19 ust. 6a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220) sejmik województwa ustanawia, w drodze uchwały, plan ochrony dla parku krajobrazowego.

Na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.), do czasu wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc dotychczasowe akty prawa miejscowego.

Mazowiecki Park Krajobrazowy został ustanowiony Uchwałą Rady Narodowej Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 17 grudnia 1987 r. W ówczesnym okresie przedmiotowe nieruchomości Kolonii Pod Kaczym Dołem, których współwłaścicielem jest Skarżący stanowiły grunt leśny, a nie budowlany. Wydane w okresie późniejszym rozporządzenia były jedynie nowelizacją związaną ze zmianami ustawy o ochronie przyrody bądź podziałem administracyjnym kraju. Obecnie dla Mazowieckiego Parku Krajobrazowego obowiązuje rozporządzenie Nr 13 Wojewody Mazowieckiego z dnia 4 kwietnia 2005 r. w sprawie Mazowieckiego Parku Krajobrazowego im. Czesława Łaszka (Dz. Urz. Nr 75, poz. 1982). Plan ochrony Mazowieckiego Parku Krajobrazowego został ustanowiony rozporządzeniem Nr 13 Wojewody Mazowieckiego z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Mazowieckiego Parku Krajobrazowego im. Czesława Łaszka na okres 20 lat (Dz. Urz. Nr 87, poz. 2131).

Pan J. Ś. pismem z dnia 7 października 2008 r. zaskarżył rozporządzenie Nr 13 Wojewody Mazowieckiego z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Mazowieckiego Parku Krajobrazowego im. Czesława Łaszka na okres 20 lat i zażądał uchylenia:

1. rozdziału 9 tego rozporządzenia, w którym wyróżniono trzy strefy o różnych zasadach i sposobach zagospodarowania, w tym strefę terenów leśnych z zakazem zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne (§ 33), strefę terenów osadniczych, na których dopuszczono zabudowę tylko w określonych miejscach i w ograniczonym zakresie (§ 34 i 35) oraz strefę terenów otwartych – nieleśnych i pozaosadniczych, na których dopuszczono zabudowę w ograniczonym zakresie (§ 36);
2. załączników nr 3.1 – 3.13, oznaczających strefę terenów osadniczych;
3. ewentualnie całego rozporządzenia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w piśmie z dnia 09 grudnia 2008 r. znak sprawy: RDOŚ-14-WPN-0559-001/08/bz w sposób jednoznaczny udzielił odpowiedzi na wskazane zarzuty.

Pismami z dnia 27 marca 2009 r. i 17 czerwca 2009 r. Skarżący wniósł szereg uwag do pisma Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w piśmie z dnia 09 grudnia 2008 r. znak sprawy: RDOŚ-14-WPN-0559-001/08/bz.

W związku z zapytaniem Skarżącego o podstawę prawną pozwalającą na wyróżnienie i utrzymanie stref o różnym sposobie zagospodarowania na terenie Mazowieckiego Parku Krajobrazowego informuję, że podstawą prawną wyróżnienia stref był wcześniej art. 13b ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 99, poz. 1079, z późn. zm.), a obecnie art. 20 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220). Podstawą prawną utrzymania stref jest art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, który wskazuje, że park krajobrazowy

obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 20 ust. 4 pkt 6 ustawy o ochronie przyrody plan ochrony dla parku krajobrazowego zawiera ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, tzn. że miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz studia uwarunkowań muszą uwzględniać w swoich zapisach ustalenia planu ochrony Mazowieckiego Parku Krajobrazowego. Twierdzenie, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska potwierdził interes prawny Skarżącego jest niewłaściwe.

Na podstawie § 33 przedmiotowego planu ochrony zostały wprowadzone ustalenia dotyczące zasad zagospodarowania strefy terenów leśnych.

1. Zachowuje się – jako realizacja głównego celu, dotychczasowe tereny leśne; nie przewiduje się przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne z wyjątkiem terenów osadniczych.
2. Na terenach leśnych dopuszcza się obiekty budowlane związane z:
  - 1) funkcjami ochronnymi Parku, w tym ochrony czynnej,
  - 2) edukacją ekologiczną Zarządu Parku,
  - 3) gospodarką leśną,
  - 4) ochroną przeciwpożarową i innymi funkcjami dotyczącymi bezpieczeństwa publicznego,
  - 5) realizacją małej architektury na potrzeby turystyki (np. wiaty, deszczochrony, ławki itp.),
  - 6) niezbędne dla realizacji celów publicznych określonych w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. W przypadku konieczności realizacji celów publicznych takich jak: linie komunikacyjne, napowietrzne i podziemne rurociągi, linie kablowe oraz inne obiekty liniowe należy zapewnić ograniczenie ich oddziaływania na środowisko, w tym ochronę walorów krajobrazowych i możliwość przemieszczania się dziko żyjących zwierząt.

Plan ochrony Mazowieckiego Parku Krajobrazowego w pełni uwzględnia dotychczasowe przeznaczenie terenu. Nieruchomość usytuowana poza jednostką osadniczą, która miała przeznaczenie budowlane nadal posiada prawo zabudowy w świetle planu ochrony. Natomiast pozostałe grunty poza jednostkami osadniczymi wyznaczonymi w planie ochrony, wprawdzie nie podlegają możliwości zabudowy, ale dotychczasowa gospodarka rolna czy leśna nie zostały ograniczone, a więc nieruchomości mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy. Brak jest sprzeczności w przepisach rozporządzenia. Natomiast mylna jest ich interpretacja przez Skarżącego. Istnieje prawna możliwość wnioskowania o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne, jednakże zgodnie z zapisami planu ochrony na terenie Mazowieckiego Parku Krajobrazowego zachowuje się – jako realizacja głównego celu ochrony Parku, dotychczasowe tereny leśne.

W odpowiedzi na uzupełnienie zarzutu i wskazany przez Skarżącego wywód z pism z dnia 27 marca 2009 r. oraz 17 czerwca 2009 r. odnoszący się do upoważnień ustawowych i treści art. 25 do 39 ustawy o ochronie przyrody (z wyjątkiem art. 30 ust. 1), informuję, że powyższe artykuły dotyczą formy ochrony przyrody – Natura 2000 i wraz z art. 53 oraz artykułami odnoszącymi się do parku narodowego, rezerwatu przyrody (również przytaczanych) nie odnoszą się do parku krajobrazowego, a tym samym nie stanowią podstawy prawnej do ustanowienia planu ochrony Mazowieckiego Parku Krajobrazowego oraz leżą poza kompetencją sejmiku województwa.

W dniu 1 maja 2004 r. weszła w życie nowa ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody która wprowadziła nowy katalog zakazów i ograniczeń oraz odstępstw od nich dla terenów położonych w parku krajobrazowym – art. 17 cytowanej ustawy. Ponadto zgodnie z art. 161 cytowanej ustawy utraciła moc ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie

przyrody. Zgodnie z art. 153 ustawy, formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-4 i 6-10 (także parki krajobrazowe) utworzone lub wprowadzone przed wejściem w życie ustawy, stają się formami ochrony przyrody w rozumieniu niniejszej ustawy. Koniecznym stało się jednak aby akt prawny w sprawie utworzenia Mazowieckiego Parku Krajobrazowego dostosować w pełni do wymagań art. 16 ust. 3 i art. 17 nowej ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z art. 157 ustawy o ochronie przyrody dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 161, zachowują moc do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy. Ponadto art. 11 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 21), przytaczany przez Skarżącego wielokrotnie, mówiący, że „przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień ustawowych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie, w jakim nie są z nią sprzeczne, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie” należy rozumieć w sposób właściwy. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 23 października 2007 r. znak: II SA/Gd 493/07 zarówno w art. 11 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody jak i w art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody chodzi wyłącznie o przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 99, poz. 1079, z późn. zm.). Zatem, nie dotyczą one aktów tworzących parki krajobrazowe, co wynika wprost z treści art. 7 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody, a także art. 153 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, na mocy których parki te stały się najpierw parkami w rozumieniu znowelizowanej ustawy o ochronie przyrody z 1991 r. a następnie formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody z 2004 r.

Bezpodstawny jest wywód Skarżącego na temat manipulacji prawa i uchylania się przez Wojewodę Mazowieckiego od wydania rozporządzenia.

W związku z powyższym skargi z dnia 7 października 2008 r. oraz z dnia 27 marca 2009 r. i 17 czerwca 2009 r. są bezpodstawne i podlegają oddaleniu.

Termin przekazania odpowiedzi wynika z faktu, że organ właściwy do dokonania tej czynności (Sejmik Województwa Mazowieckiego) obraduje kolegialnie na sesjach zwoływanych raz w miesiącu. Najbliższe posiedzenie Sejmiku po wpłynięciu sprawy odbywa się 12 października. W związku z powyższym odpowiedź nie mogła być udzielona wcześniej.

Załączniki:

1. Porozumienie z dnia 3 grudnia 2008 r. w sprawie powierzenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie prowadzenia zadań z zakresu ochrony przyrody należących do kompetencji Wojewody Mazowieckiego.
2. Odpis odpowiedzi na skargę.